

Rahmetli Olmuştun

— zeynep saylan · 03 Ocak 2025

Köyüne geldim, odaya baktım
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı
Üşümeyim diye, sobayı yaktım
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Sen gideli annem çok zaman oldu,
Bahçende çiçekler, sarardı soldu
Resmine bakınca gözlerim doldu
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Balkona ektiğin sardunya kaldı
Gittiğinden beri kendini saldı
Duvarda resmini kardeşim aldı
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Kapıyı açınca bana gülerdin
Sarılsan boynuma acım silerdin
Nasihat ederdin neler söyledin
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Neşemiz kalmadı özlemin çoktu
Ağladım gözümde yaşlarım aktı
Herkes yanımdaydı bir annem yoktu
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Mezarına ekdim sümbüller güller
Annesiz kalmayı ne bilsin eller,
Çağladı gözümde akıyor seller
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı

Yaptığın iyiliği komşular söyler
Adını duymuştu ilçeler köyler
Ardından ağladı hanımlar beyler
Rahmetli olmuştun, çok içim yandı